Lietas Nr. 137005114
Lietas arhīva Nr. 1-0051-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Tukumā 2014.gada 25.aprīlī

Tukuma rajona tiesas tiesnese I.Mudele

rakstveida procesā izskatīja **/pers. A/** sūdzību par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2013.gada 9.septembra lēmuma Nr.694 atcelšanu un administratīvās lietvedības izbeigšanu,

k o n s t a t ē j a:

2013.gada 7.oktobrī Tukuma rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk VP GKPP) Prevencijas pārvaldes 2013.gada 9.septembra lēmumu Nr.694, kuru sūdzības iesniedzēja lūdz izbeigt lietvedību lietā.

Ar Tukuma rajona tiesas tiesnese s 2013.gada 14.oktobra lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

Ar Tukuma rajona tiesas 2013.gada 25.novembra spriedumu sūdzība noraidīta, Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2013.gada 9.septembra lēmums Nr.694 atstāts negrozīts.

Par spriedumu /pers. A/ iesniedzis apelācijas sūdzību.

Ar Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2014.gada 5.februāra spriedumu atcelts Tukuma rajona tiesas 2013.gada 25.novembra spriedums un lieta nosūtīta pirmās instances tiesai jaunai izskatīšanai.

Ar Tukuma rajona tiesas tiesnese s 2014.gada 10.februāra lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2013.gada 7.jūnijā VP GKPP SUB Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas inspektors S.Samohvalovs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA972716 (turpmāk protokols), par to, ka 2013.gada 7.jūnijā plkst.10:/adrese//adrese//pers. A/ personas kods /personas kods/ vadīja SIA /Nosaukums A/ piederošo transportlīdzekli /TL marka/ R480, reģistrācijas Nr./TL numurs/ ar piekabi JYKI V31, reģistrācijas Nr./numurs/, veicot iekšzemes kravas komercpārvadājumu (pavadzīme MLL Nr.082769, kravas nosūtītāja un kravas saņēmēja SIA „Metsa Forest Latvia"). Pārbaudes laikā tika konstatēts, ka transportlīdzekļa vadītājs transportlīdzekli vada bez vadītāja kartes. Tāpat transportlīdzekļa vadītājs atteicās pakļauties amatpersonas likumīgajām prasībām veikt transportlīdzekļa aprīkojuma (reģistrācijas kontrolierīces) kontroli, kā arī nodot transportlīdzekli minēto kontroļu veikšanai.

/pers. A/ darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā LAPK) 149.^{38} panta 14.daļas, LAPK 149.^{39} panta 1.daļas.

2013.gada 8.jūlijā Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenais inspektors K.Nazarovs, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{38} panta 14.daļu un LAPK 149.^{39} panta 1.daļu pieņēma lēmumu Nr.050/PA 972716, piemērojot /pers. A/ naudas sodu Ls 150,- apmērā.

2013.gada 18.jūlijā VP GKPP Prevencijas pārvaldē saņemta /pers. A/ sūdzība, kurā tiek lūgts atzīt par nepamatotu 2013.gada 8.jūlijā administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu Nr.050/PA972716 un atcelt to pilnībā. Sūdzībā norādīts, ka konkrētais protokols ir sastādīts pārkāpjot normatīvo aktu prasības, kā ari protokols nav pieļaujams kā pierādījums, jo to sastādot pārkāptas normatīvo aktu prasības, norādīts, ka /pers. A/ nav izdarījis Protokolā norādītos pārkāpumus. Lēmums ir pieņemts, pārkāpjot kompetences robežas. Protokolā un Lēmumā ir norādīts, ka /pers. A/ nav izpildījis Ceļu satiksmes noteikumu 38.3.punkta prasības - pakļauties policijas darbinieka prasībai nogādāt transportlīdzekli tehniskā stāvokļa un tā aprīkojuma kontrolei vai gabarītu, faktiskās masas vai ass slodzes kontrolei, kā ari nodot transportlīdzekli minēto kontroļu veikšanai.

/pers. A/ norādījis, ka viņam nevar tikt piemērota atbildība par pārkāpumu, ko nav izdarījis. Visi dokumenti, kas attiecās uz konkrēto pārvadājumu bija pie policijas darbinieka, kurš tos ieguva no ostas policijas darbiniekiem, nevis pieprasot tos viņam. Netika izteikta prasība nodot transportlīdzekli kontroles veikšanai - netika prasīts nodot kontrolei kādu konkrētu transportlīdzekļa ierīci, ko arī, /pers. A/ nevarētu izdarīt, jo policijas darbinieks bez atbilstošiem procesuāliem dokumentiem nav tiesīgs iekāpt transportlīdzekļa kabīnē,

savukārt, sūdzības iesniedzējam nav tiesību un ari fizisku iespēju demontēt jebkādu transportlīdzekļa sastāva sastāvdaļu, lai to nodotu valsts pārvaldes institūcijām. Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka, LAPK 149[39].panta 1.daļa uz viņu nebūtu attiecināma, jo tā attiecas uz autotransporta kontroles institūcijām, bet Ceļu satiksmes noteikumos ir atruna par pakļaušanos policijas nevis autotransporta kontroles institūcijām, īpaši atzīmēts, ka autotransporta kontroles institūcija ir likvidēta un vairs nepastāv. Attiecībā uz policijas darbinieku prasību neizpildīšanu attiecas LAPK 175.panta prasības. Vēl jo vairāk protokola sastādīšanas vietā un laikā policijas darbinieks /pers. A/ esot draudējuši ar arestu, kura piemērošanai īsti nav atraduši pamatojumu, jo visi dokumenti bija pie policijas darbiniekiem. Personai, kura sastādīja protokolu nebija tiesības to sastādīt. Protokols tika sastādīts Rīgas Brīvostas teritorijā, kurā saskaņā ar likumu /Nosaukums B/ policijas funkcijas veic ostas policija. Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz LAPK 247.panta pirmo un trešo daļu, norādot, ka personas, kurām ir tiesības sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, nosaka šis likums vai citi normatīvie akti. Ja šis likums vai citi normatīvie akti nenosaka personu, kura ir tiesīga sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, to sastāda iestāde, kura saskaņā ar šo likumu ir pilnvarota izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas, vai valsts policijas darbinieks, atbilstoši pārkāpuma izdarīšanas vietai. Persona, kas sastādīja protokolu, saskaņā ar LAPK 214.pantu nebija tiesību izskatīt konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu. Sūdzībā norādīts, ka Protokolā norādītās ziņas nav izmantojamas kā pierādījums, jo saskaņā ar LAPK 243.pantu, par nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām atzīstamas tādas ziņas par faktiem, kuras iegūtas izmantojot vardarbību, draudus, šantāžu, viltu vai spaidus; procesuālajā darbībā, ko veikusi persona, kurai saskaņā ar šo kodeksu vai citu likumu, nebija tiesību to veikt. Konkrētajā gadījumā, veicot pārbaudi, policijas darbinieki izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas ir fiksēts normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

2013.gada 9.septembrīVP GKPP Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja priekšnieka vietnieks /pers. B/, pieņemot lēmumu Nr.694, 2013.gada 8.jūlija Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora K.Nazarova lēmumu Nr.050/PA 972716 atstāja negrozītu, bet sūdzību noraidīja.

Lēmumā norādīts, ka saskaņā ar LAPK 286.panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību. 2013.gada 7.jūnijā transportlīdzekļa vadītājs /pers. A/ vadījis transportlīdzekli, kurā uzstādīta digitālā reģistrācijas kontrolierīce, bez vadītāja kartes. No lietas materiāliem izriet, ka veikts iekšzemes kravas komercpārvadājums, kā rezultātā nav konstatējama pārvadājuma atbilstība Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulas (EK) Nr. 561/2006 ,,Ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu Nr.3821/85 un Padomes Regulu Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu Nr. 3820/85" (turpmāk tekstā - Regula Nr. 561/2006) 13.panta 1.punkta b) apakšpunktā noteiktajam izņēmumam. Tādejādi, vadītāja kartes izmantošana transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaitei konkrētajā gadījumā bijusi obligāta. Šāda rīcība kontrolējošām amatpersonām liedza iespēju veikt pilnīgu transportlīdzekļa vadītājam noteiktā darba un atpūtas laika režīma pārbaudi.

Iestāde secinājusi, ka atbilstoši iepriekš minētajam, kontroles laikā pamatoti konstatēts, ka pārkāptas Regulas Nr. 3821/85 13.panta, 15.panta 7.punkta b) apakšpunkta prasības un /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[38] panta 14.daļas.

Lēmumā norādīts, ka atbilstoši Ministru kabineta 2011.gada 24.maija noteikumu Nr.411 „Autopārvadājumu kontroles organizēšanas un īstenošanas kārtība" 3.punkta 3.4. apakšpunkta nosacījumiem, autopārvadājumus kontrolē Valsts policija atbilstoši šiem noteikumiem un citiem autopārvadājumus reglamentējošiem normatīvajiem aktiem, tādējādi Valsts policija ir viena no autotransporta kontroles institūcijām. Atbilstoši minēto noteikumu 6.punkta nosacījumiem, Valsts policijas darbiniekiem, veicot autopārvadājumu kontroli, ir tiesības pieprasīt transportlīdzekļa vadītājam vai pārvadātāja pārstāvim uzrādīt autopārvadājumu reglamentējošajos normatīvajos aktos norādītos dokumentus; iekāpt un atrasties transportlīdzekļa kabīnē; veikt transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites kontrolierīces] detalizētu pārbaudi (izņemot transportlīdzekļa kustības laikā) atbilstoši normatīvajiem aktiem par minētajām ierīcēm un to lietošanas kārtību. Iestāde secinājusi, ka VP GKPP PP SUB Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas amatpersonas 2013.gada 7.jūnijā dienesta pienākumus pildīja /adrese/, veicot autopārvadājumu kontroli "Osta-Rīnuži" teritorijā. Tika konstatēts, ka tiek veikts iekšzemes kravas komercpārvadājums (kravas nosūtītāja un saņēmēja - SIA ,,Metsa Forest Latvia", kravas pārvadātāja - SIA /Nosaukums A/; pavadzīme Nr. MLL082769). Atbilstoši likuma ,,Par policiju" 9.panta pirmās daļas 6.punktam - policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības. Lēmumā norādīts, ka ievērojot minēto, atbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem, nav konstatējams, ka VP GKPP PP SUB Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas amatpersona - inspektors S.Samohvalovs - nebūtu rīkojies atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Likuma ,,Par policiju" 22.panta pirmā daļa paredz, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. Pamatojoties uz CSN 38.punkta 38.3 apakšpunktu, transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums pakļauties policijas darbinieka prasībai nogādāt transportlīdzekli tehniskā stāvokļa un tā aprīkojuma kontrolei vai gabarītu, faktiskās masas vai ass slodzes kontrolei, kā arī nodot transportlīdzekli minēto kontroļu veikšanai.

Iestāde atzinusi, ka no tiesību normām izriet, ka Valsts policija ir tiesīga veikt autopārvadājumu kontroli, kā arī iekāpt un atrasties transportlīdzekļa kabīnē, attiecīgi veikt tajā uzstādīto reģistrācijas kontrolierīču detalizētu pārbaudi. Līdz ar to lēmumā secināts, ka /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis ir ticis apturēts likumīgi, un Valsts policijas amatpersonu prasība ļaut iekāpt transportlīdzeklī un veikt detalizētu kontrolierīču pārbaudi, ir atzīstama par Valsts policijas amatpersonu likumīgu prasību. Tādējādi /pers. A/ saskaņā ar LAPK 149[39]. panta pirmo daļu, kā transportlīdzekļa vadītājs ir atbildīgs par pārkāpumu, kura rezultātā nav notikusi transportlīdzeklī uzstādīto kontrolierīču pārbaude. Saskaņā ar LAPK 246.panta pirmo daļu, par izdarīto administratīvo pārkāpumu pilnvarota persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu. Savukārt, LAPK 247.panta pirmā daļa nosaka, ka personas, kurām ir tiesības sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, nosaka šis likums vai citi normatīvie akti. Likuma ,,Par policiju" 12.panta ceturtajā daļā noteikts, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem; [..]. 12.panta 20.[2] daļa nosaka - policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības veikt autopārvadājumu uzraudzību un kontroli. Savukārt, atbilstoši likuma ,,Par policiju" 2.pantam, policijas darbinieks ir persona, kura ieņem amatu Valsts policijā vai Drošības policijā un kurai piešķirta speciālā dienesta pakāpe.

Lēmumā norādīts, ka lietas materiāli apstiprina, ka 2013.gada 07.jūnijā plkst.l0:35 administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 972716 sastādījis VP GKPP PP SUB Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas inspektors S.Samohvalovs. /pers. C/ ieņem amatu Valsts

policijā, turklāt viņam ir piešķirta speciālā dienesta pakāpe.

Lēmums satur atsauci uz LAPK 32.pantu, kurš nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Atbilstoši LAPK 35.panta otrajai daļai, /pers. A/ uzlikts naudas - LVL 150.00 (viens simts piecdesmit) apmērā, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem pārkāpumiem. Ņemot vērā pārkāpumu raksturu - izdarīti nopietni pārkāpumi, kā arī to, ka konstatētas divas pārkāpumu epizodes un sūdzības iesniedzēja attieksmi pret konstatētajiem pārkāpumiem, iestāde atzinusi, ka piemērotais naudas sods atzīstams par samērīgu un adekvātu konstatētajiem pārkāpumiem.

2013.gada 7.oktobrī Tukuma rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2013.gada 9.septembra lēmumu Nr.694, kurā lūdz izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, norādot analoģiskus motīvus sākotnēji iesniegtajai sūdzībai.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju, atzīst, ka VP GKPP Prevencijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2013. gada 9.septembra lēmums Nr.694 atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Latvijas APK 289^{12} panta 1.daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē.

Tiesa, izvērtējusi VP GKPP Prevencijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2013.gada 9.septembra lēmumā Nr. 694 norādīto pamatojumu, secina, ka pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar ko izmanto Latvijas APK 289^{13}.panta 3. daļā noteikto un pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. LAPK $289.^{13}$panta trešā daļa nosaka, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka veicot administratīvo lietvedību, ir ievērotas procesuālās prasības, nekonstatējot apstākļus, kas norādītu, ka tiktu aizskartas sūdzības iesniedzējas tiesības.

Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu Prevencijas pārvalde atstājusi negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenais inspektora K.Nazarova 2013.gada 8.jūlija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA 972716 par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK $149.^{39}$ panta pirmās daļas un LAPK $149.^{38}$ 14.daļas, bet sūdzību noraidījusi.

Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr. 3821/85 ,,Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" (turpmāk tekstā Regula Nr.3821/85) 13.pants nosaka - darba devējs un autovadītāji nodrošina reģistrācijas kontrolierīces pareizu darbību un tās pienācīgu lietošanu, kā arī vadītāja kartes izmantošanu gadījumos, kad autovadītāji vada transportlīdzekļus, kuros uzstādītās reģistrācijas kontrolierīces atbilst I B pielikumā noteiktajām prasībām;

15.panta septītā punkta b) apakšpunkts nosaka - ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I B pielikumu, tad pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt vadītāja karti: ar roku veiktos pierakstus un izdruku par kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2011.gada 24.maija noteikumu Nr.411 „Autopārvadājumu kontroles organizēšanas un īstenošanas kārtība" 3.punkta 3.4. apakšpunkta nosacījumiem, autopārvadājumus kontrolē Valsts policija atbilstoši šiem noteikumiem un citiem autopārvadājumus reglamentējošiem normatīvajiem aktiem. Atbilstoši minēto noteikumu 6.punkta nosacījumiem, Valsts policijas darbiniekiem, veicot autopārvadājumu kontroli, ir tiesības pieprasīt transportlīdzekļa vadītājam vai pārvadātāja pārstāvim uzrādīt autopārvadājumu reglamentējošajos normatīvajos aktos norādītos dokumentus; iekāpt un atrasties transportlīdzekļa kabīnē; veikt transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites kontrolierīces] detalizētu pārbaudi (izņemot transportlīdzekļa kustības laikā) atbilstoši normatīvajiem aktiem par minētajām ierīcēm un to lietošanas kārtību.

,,Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā — CSN): 38.punkta 38.3. apakšpunkts nosaka - transportlīdzekļa vadītājam pienākums pakļauties policijas darbinieka prasībai nogādāt transportlīdzekli tehniskā stāvokļa un tā aprīkojuma kontrolei vai gabarītu, faktiskās ir masas vai ass slodzes kontrolei, kā arī nodot transportlīdzekli minēto kontroļu veikšanai.

LAPK $149.^{38}$panta četrpadsmitajā daļā noteikts, ka par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo reģistrācijas kontrolierīci, vadīšanu bez vadītāja kartes - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simts līdz divsimt latiem.

LAPK $149.^{39}$panta pirmajā daļā noteikts, ka par atteikšanos pakļauties autotransporta kontroles institūciju amatpersonu likumīgajām prasībām nogādāt transportlīdzekli tehniskā stāvokļa un tā aprīkojuma kontrolei vai gabarītu, faktiskās masas vai ass slodzes kontrolei, kā arī nodot transportlīdzekli minēto kontroļu veikšanai - uzliek naudas sodu fiziskajai personai no simts līdz piecsimtslatiem.

No minētajām tiesību normām secināms, ka likumdevējs autopārvadājumu kontroli ir uzdevis veikt Valsts policijai, tādējādi, iestāde konkrētajā gadījumā rīkojusies atbilstoši savai kompetencei.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka viņam netika izteikta prasība nodot transportlīdzekli kontroļu veikšanai- netika prasīts nodot kontrolei kādu konkrētu transportlīdzekļa ierīci, ko arī ja viņam to parsītu, viņš to nevarētu izdarīt, jo policijas darbinieks bez atbilstošiem procesuāliem dokumentiem nav tiesīgs iekāpt transportlīdzkļa kabīnē, savukārt sūdzības iesniedzējam nav tiesību un arī fizisku iespēju demontēt jebkādu transportlīdzekļa sastāvdaļu, lai to nodotu valsts pārvaldes institūcijām. Kā arī sūdzībā norādīts, ka lēmumā nav pierādīts, ka konkrētajiem darbiniekiem viņu amatu aprakstos ir dots attiecīgais pilnvarojums aizturēt personu, sastādīt administratīvo protokolou un veikt citas procesuālās darbības.

Lietā iesniegtie pierādījumi – Kravu pārvadājuma kontroles akts Nr.KP034557, VP GKPP PP SUB Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas inspektora S.Samohvalova ziņojums, apliecina, ka /pers. A/ atteicās pakļauties amatpersonas likumīgajām prasībām veikt transportlīdzekļa aprīkojuma (reģistrācijas kontrolierīces) kontroli, kā arī nodot transportlīdzekli minēto kontroļu veikšanai.

Likuma ,,Par policiju" 12.panta ceturtajā daļā noteikts, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt, atbilstoši likuma ,,Par policiju" 2.pantam, policijas darbinieks ir persona, kura ieņem amatu Valsts policijā vai Drošības policijā un kurai piešķirta speciālā dienesta pakāpe.

Lēmumā norādīts, ka 2013.gada 07.jūnijā plkst.l0:35 administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 972716 sastādījis VP GKPP PP SUB Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas inspektors S.Samohvalovs, kurš ieņem amatu Valsts policijā un turklāt viņam ir piešķirta speciālā dienesta pakāpe un pildot viņam uzliktos dienesta pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, /pers. C/ bija tiesīgs sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu par konstatētajiem pārkāpumiem.

Tiesai nav pamata apšaubīt VP GKPP PP SUB Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas inspektora S.Samohvalova pilnvaras, kompetenci un tiesības konstatēt administratīvo pārkāpumu un sastādīt administratīvo protokolu.

Tiesa atzīst, ka administratīvā pakāpuma lēmumā Nr. PA972720 fiksētais Latvijas APK 149.^{38} panta 14.daļas un Latvijas APK 149.^{39} panta pirmās daļas pārkāpums ir guvis apstiprinājumu.

Tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu atzinumam, ka administratīvā pārkāpuma konstatēšanā būtu pieļauti tādi pārkāpumi, kas būtu par pamatu administratīvās lietvedības izbeigšanai vai, ka mazinātu pierādījumu attiecināmību, ticamību vai pieļaujamību.

Tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lēmumā Nr. PA972716 uzliktais naudas sods 150,00 latu apmērā ir atbilstošs Latvijas APK 149.^{38} panta 14.daļas un LAPK 149.^{39} pirmās daļas sankcijai un LAPK 35.panta noteikumiem, ka administratīvais sods tiek uzlikts tā sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi un tos izskata viena un tā pati institūcija(amatpersona).

Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka Prevencijas pārvalde ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos secinājumus, sods ir uzlikts atbilstoši LAPK 149.^{38} panta 14.daļas un LAPK 149.^{39} pirmās daļas noteikumiem. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Vadoties pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punkta, 289.^{13} panta, 289.^{17} panta, 289.^{18} panta, tiesa

n o s p r i e d a :

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2013.gada 9.septembra lēmumu Nr.694 par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA972716, bet /pers. A/ **sūdzību noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas 2014.gada 25.aprīļa iesniedzot apelācijas sūdzību Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese : I.Mudele